

brydere paa er hensigtsmæssig og rigtig, saa vil man, efter hvad der er foreslaaet i det af Regjeringen forelagte Lovudkast, have tilstrækkelig Plads til at anbringe disse to Kategorier af Forbrydere, som jeg har nævnt, i Enkeltceller, ja man vil endog kunne komme til at gaae videre, end Fleertallet forudsætter, thi det vil ikke alene blive een Gang, at man kan prøve dette System paa den enkelte Forbryder, men denne Prøve vil kunne gjentages. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kun er en ligefrem Trykfeil, naar der i Udvalgets Betænkning Sp. 511 staaer, at der den 31te Marts d. A. var 1493 Mandfangere henfiddende i Fængslerne, det skal være 1453. Naar det ærede Fleertal og navnlig den ærede Ordfører saa stærkt looprifer Cellesystemet, saa kan Overbeviisningen om dets Fortrin neppé være bundet ved personlig Erfaring, thi man er jo her i Landet endnu ikke kommen saa vidt, at man med nogen Positivitet kan sige, at det er at foretrække for det System, hvorefter Fangerne ere henfattede i Enkeltcelle om Natten, og i Fællesarbejdsale om Dagen. Vistnok er det ogsaa min individuelle Mening, at Cellesystemet i mange Tilfælde med Hensyn til Forbrydernes moralske Forbedring er at foretrække, det indrømmer jeg villig, men, som det forekom mig den ærede Ordfører vilde, at udvide dette i en saadan Grad, at saa omtrent alle eller idetmindste den langt større Deel af samtlige Straffefanger skulde henfættedes i Enkeltcelle, troer jeg man bør opsætte, indtil man har mere Erfaring i den Henseende, og ved den Tilføjning, som jeg har foreslaaet til Regjeringens Lovudkast, troer jeg at have viist, at jeg villig gaaer ind paa, at der i Byggningsplanerne for de nye Fængselsbygninger, som man vil opføre, navnlig for Ombygningen af det nuværende Tugt- og Forbedringshuus paa Christianshavn og det nye Tugt- og Forbedringshuus for Qvindefanger, foretages saadanne Forandringer, at det, om man senere finder det hensigtsmæssigt og nyttigt, gjøres muligt, at der kan anlægges et større Antal

Enkeltceller til Ophold for Fanger baade Nat og Dag, men videre har jeg ikke kunnet gaae ogsaa af den Grund, at det efter alle de Forarbejder, der ere foretagne, før dette Lovudkast forelægdes os, og som alle gaae ud paa, at herved, for en høist sandsynlig meget lang Tid, Byggearbejderne for Fængselsvæsenet maae betragtes som afsluttede, og at det saaledes vist er ønskeligt, at vi nu sættes istand til at oversee baade den Sum, der hertil skal anvendes, samt ogsaa nogenlunde, naar vi kunne vente at komme tilende med dette hele Foretagende. Den ærede Ordfører mener, hvad der ogsaa er fremkommen i Udvalgets Fleertals Betænkning, at det vilde være ønskeligt og hensigtsmæssigt ogsaa med Hensyn til Nedsættelse af Antallet paa de Forbrydere, der overgaae til de egentlige Straffeanstalter, naar der i Varetægtsfængslerne i Provindserne blev indrettet Enkeltceller, hvor Forbryderne kunde udsone deres Straf, f. Ex. af indtil eet Aars Forbedringshuusarbejde, men dette kan efter mit Skjøn ikke gaae an. Der vilde nemlig vistnok blive en meget stor Ulighed mellem Behandlingen af en Forbedringshuusfange, som blev henfattet til Arbejde i Enkeltcelle ved en saadan provindsiel Straffeanstalt, og Behandlingen af den, der blev indfattet i et egentligt Cellesfængsel, hvor Tilsynet føres paa en vis bestemt Maade, hvor det er lettere at levere Arbejde til den enkelte Fange, kort og godt, hvor den hele Behandlingsmaade bliver systematisk og hvor Formaalet, Fangens moralske Forbedring, ved de ved disse Fængsler trufne Foranstaltninger, langt snarere tør ventes at kunne skee Hyldest. Dette troer jeg vanskeligt vil kunne finde Sted ved de provindsielle Straffeanstalter eller Varetægtsfængsler, hvor man til en enkelt Tid maaskee kun har 1, 2 eller 3 — jeg vil antage og haabe, at Antallet ikke bliver høiere — af saadanne Cellesfanger, og, naar Tilsynet med dem skal være forsvarligt, og som det bør, vil det blive meget befoøstelig og deres Bestjæftigelse paa en forstandig Maade meget vanskeligt.